

ת"פ 21786/12/15 - מדינת ישראל - תביעות ראשל"צ, המאשימה נגד דוד דודי יולזרי, כפיר ביטרן - לא בעניינו, הנאשמים

בית משפט השלום בראשון לציון
כב' השופט רפי ארניה
ת"פ 21786-12-15 מדינת ישראל נ' יולזרי ואח'

בעניין: מדינת ישראל - תביעות ראשל"צ - המאשימה

נגד
1. דוד דודי יולזרי
ע"י ב"כ עו"ד פרידה וול
2. כפיר ביטרן - לא בעניינו - הנאשמים

גזר דין (לנאשם 1)

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודייתו ובמסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירות של תגרה במקום ציבורי וחבלה חמורה, עבירות לפי סעיפים 191 ו- 333 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בהתאם לכתב האישום המתוקן ביום 2.7.2015 בשעה 3.43 או סמוך לכך נסעו שני הנאשמים במונית יחד עם אחר, מר יוסי בללי (להלן: "יוסי"), כשהם שתויים. במהלך הנסיעה החלו השניים להתקוטט. הנאשמים יצאו מהמונית והחלו תוקפים האחד את השני, כאשר יוסי ניסה להפריד ביניהם. הנאשם נכנס לחנות נוחות וחיפש בקבוק אך הנוכחים סירבו לעזור לו.

בהמשך, תקף הנאשם את יוסי באגרופים בראשו אשר בעקבותיהם יוסי נפל, והנאשם המשיך לבעוט בפניו ובחלקי גופו. הנאשם 2 החל לתקוף באגרופים את הנאשם ויוסי ניסה שוב להפריד בין שניהם.

הנאשם 2 עזב את המקום ואז החל הנאשם להכות את יוסי שוב באגרופים בפניו, תוך שיוסי מתרחק אך הנאשם ממשיך להכותו. בשלב זה הגיעו שוטרים למקום, והנאשם ניגש לנאשם 2 אשר ישב באותה עת על הריצפה, ובעט בפניו בעוצמה. כתוצאה מהבעיטה ראשו של הנאשם 2 הוטח בריצפה.

במעשיו האמורים לעיל גרם הנאשם ליוסי לשבר באפו, ולנאשם 2 גרם לשברים באפו, נפיחות והסננה של הרקמות התת עוריות בקרקפת אחורית מימין וחתכים בפניו.

עניינו של הנאשם 2 הסתיים בהסדר טיעון במסגרתו הורשע הנאשם 2 בעבירות תגרה במקום ציבורי ותקיפה סתם,

ואולם בהמלצת שירות המבחן אשר אומצה על ידי הצדדים במסגרת ההסדר, הרשעתו בוטלה ותחת זאת הוטל עליו של"צ בהיקף של 160 שעות, וחתימה על כתב התחייבות להימנע מעבירה למשך שנתיים, ע"ס של 10,000 ש"ח.

תסקירי שירות המבחן

מלכתחילה הסכימו הצדדים כי הנאשם ישלח לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר שירות מבחן.

בתסקיר הראשון מיום 6.12.2017 מצא השירות כי המדובר בבחור בן 32 עם עבר פלילי ישן משנת 2006, עם נסיבות חיים קשות, נעדר מסגרת משפחתית תומכת, המתמודד לטענתו עם קשיים נפשיים שונים, ותפקוד לא יציב במסגרות במשך שנים. השירות התקשה להתרשם מרמת סיכון להישנות התנהגות אלימה בעתיד, או באשר לאפשרויות לשיקום ועל כן נמנע מלבוא בהמלצה בעניינו.

לאחר קבלת תסקיר זה הסכימו הצדדים לבקש מהשירות תסקיר נוסף, לאחר שהנאשם יביא בפני השירות את כל המסמכים בדבר מצבו. בתסקיר השני מיום 19.3.2018 הודיע השירות כי אכן הוצגו בפניו מסמכים שונים כולל מסמכים רפואיים המצביעים על כך כי הנאשם נפגע בתאונת דרכים וכן מסמך מבית חולים "אברבנאל" בו תואר כי הנאשם סובל מ - ptsd טראומות מעברו ובהן התעללות מינית ונפשית מהיותו ילד והתאבדות אימו עת היה בן 8. נמסר כי הנאשם סובל מסיטי לילה וחלומות בלהה הקשורים לטראומות שעבר, מתמודד עם עזיבת בת זוגו, התפרצויות בכי, מצב רוח ירוד, מהלך חשיבה איטי ובעל תכנים אובדניים.

הנאשם קיבל טיפול פסיכיאטרי הרגעי ונמצא בהמתנה לשירות הסוציאלי בקופ"ח.

השירות התרשם כי הנאשם חווה פגיעות בעברו אשר הותירו חותם בנפשו. לצד זאת קיימת נכונות בולטת לקשר מסייע, הכרה בחשיבות גורמי תמיכה ושיתוף הפעולה עם השירות היה ללא דופי. נוכח זאת המליץ השירות לדחות את הדיון לצורך התרשמות מיכולתו של הנאשם להתגייס לאורך זמן לקשר סדיר ואפקטיבי עם גורמי הטיפול ועם השירות.

בתסקיר השלישי מיום 2.10.2018 ביקש השירות אורכה נוספת בת 4 חודשים שכן קיימת אצל הנאשם יכולת לשיתוף רגשי, הבנה של חומרת התנהגותו, לקיחת אחריות, והבנת חומרת מעשיו. לכן התבקשה אורכה במהלכה יתחיל הנאשם ניסיון טיפולי בשירות במסגרת קבוצת הכנה לטיפול.

דא עקא, הנאשם התקשה להתגייס לטיפול זה והשירות דיווח כך. לנאשם ניתנה הזדמנות נוספת ובהתאם לתסקיר רביעי מיום 16.4.2019 הוא שולב בקבוצת הכנה לטיפול בה הירבה לשתף רגשותיו וסיפור חייו. השירות התרשם כי מדובר במי שחווה נטישה והזנחה, וזקוק לתמיכה רבה, תשומת לב, הכלה, ואמון והעריך כי שילובו בקבוצת המשך עשויה להפחית סיכון לעבירה חוזרת.

בתסקיר האחרון מיום 24.9.2019 דיווח השירות כי הנאשם ניתק כליל את הקשר עם השירות, לפיכך טיפול בקבוצת ההמשך לא התקיים ולא קיימת התקדמות טיפולית משמעותית מפחיתת סיכון. על כן, אין ביד השירות לבוא בהמלצה טיפולית לעונש והוא המליץ על סיום ההליך ללא מעורבותו.

טיעוני הצדדים

המאשימה הציגה לבית המשפט את דיסק האירוע ת/2 המציג לטענתה את הזעם בו תקף הנאשם את הנאשם 2 ואת יוסי שכל חטאו היה בנסיגונו להפריד בין הניצים, והצביעה על העובדה שאף שהגיעו שוטרים למקום, הדבר לא מנע מהנאשם לבעוט בפניו של הנאשם 2 בעוצמה. מעשי הנאשם גרמו לשני הקורבנות נזק פיסי של ממש כעולה מהתעודות הרפואיות ת/3 ות/4. עוד הצביעה המאשימה על עברו הפלילי הישן של הנאשם ועל העובדה שאין המלצה טיפולית של שירות המבחן. המאשימה טענה עוד שאין מקום להשוואה כלשהי בין שני הנאשמים הן עקב העובדה שהנאשם 2 נראה בסרטונים מתגונן יותר מאשר תוקף, והן עקב תוצאות הפיסיות של מעשיו של הנאשם שאינן משתוות כלל למעשיו של הנאשם 2.

ההגנה הצביעה על כך שמדובר באירוע ספונטני ולא מתוכנן. עוד הצביעה ההגנה על כך שהיחס בין שני הנאשמים צריך להיות פרופורציונאלי והרי אף לנאשם עצמו נגרם נזק, ואילו הנאשם 2 שוחרר מבית החולים עוד אותו יום. כמו כן הצביעה ההגנה על נתוני האישיים של הנאשם ונסיבות החיים המורכבות שלו- התעללות בהיותו ילד, שהיה במסגרות חוץ ביתיות מגיל 5, התאבדות אימו בגיל 8, מעורבות בתאונת דרכים קשה אשר כתוצאה ממנה הוכר כנכה, והמפורט במסמך הרפואי נ/2 מבית החולים "אברבנאל".

קביעת מתחם העונש

הערך המוגן בעבירת גרימת החבלה החמורה בהן הורשע הנאשם הינן שמירת שלומו, ביטחונו גופו, בריאותו ורווחתו של הפרט, וזכותו שלא ייגרם לו נזק גופני על ידי האחר.

הערך המוגן בעבירת התגרה במקום ציבורי הינה שמירה על סדר ציבורי ומהלך חיים תקין, שלו, ובלתי מופרע עקב תיגרות אלימות במרחב הציבורי, המובילות לעיתים קרובות לאסון (ע"פ 7144/11 מוחמד מחאמיד נ' מ"י (17.5.2012)).

עיון בסרטוני האירוע, כמו גם העובדות המוסכמות, מגלים תמונה של פגיעה קשה בערכים אלה, ובמיוחד העובדה כי עולה מהם הנאשם תקף את חבריו בחמת זעם, על רקע של צריכת אלכוהול.

אמנם אין חולק כי למעשי הנאשם לא קדם תכנון מוקדם, אך לא ניתן להתעלם מהנזק הגופני שגרמו מעשיו של הנאשם לאחרים, והעובדה כי חלקו בתגרה המשותפת גדול לאין שיעור מחלקו של הנאשם 2, ובוודאי שמחלקו של יוסי שכל חטאו היה בניסיונו להפסיק את מעשי הצדדים.

הנה כי כן, אין כל בסיס להשוואה בין מעשיו של הנאשם - שהנזקים שנגרמו לו הינם מועטים ושטחיים (ראה נ/1), והוא זה שלבדו גרם לנזק לא פשוט למעורבים האחרים - לבין מעשי הנאשם 2, אשר תוצאותיהם מפורטים בתעודות הרפואיות ת/3 ות/4, וכל השוואה בין הנאשמים ומעשיהם הינה חסרת כל יסוד.

מדיניות הענישה הנוהגת בגין עבירת התיגרה במקום ציבורי הינה בין מאסר מותנה לבין תקופת מאסר של עד 6 חודשים אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, כאשר במרבית הפעמים, וכאשר עבירה זו מופיעה בדרך, הושתו בגין עבירה זו בלבד עונשי מאסר מותנים לצד קנס או חתימה על כתב התחייבות להימנע מעבירה.

לעניין זה ר' ת.פ. (פ"ת) 10151-10-16 מ"י נ' גל שמע (19.7.2018), ת.פ. (ת"א) מ"י נ' איתני (13.5.2018).

לפיכך, אני קובע כי זהו מתחם העונש ההולם גם בנסיבות עניין זה.

עמוד 3

בכל הנוגע לעבירת החבלה החמורה, שהינה עבירה חמורה אשר לצידה קבע המחוקק עונש של 7 שנות מאסר, לא אחת נקבע כי על בית המשפט לתרום תרומתו בביעור נגע האלימות הפושה בחברתנו. ראה:

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות."

(ע"פ 8991/10 **מכבי נ' מדינת ישראל** (27.10.11))

"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה". (ע"פ 4173/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (16.08.07)).

דברים אלה מתחדדים במיוחד בענייננו, בו הנאשם תקף לא אדם אחד אלא שניים, וגרם להם לנזקים גופניים של ממש כמפורט בתעודות הרפואיות ת/3 ות/4, כאשר בהתאם לת/3 ליוסי נגרם שבר באף שחייב רדוקציה ובהתאם לת/4 לנאשם 2 נגרמו שברים בעצמות האף. התבוננתי בסרטוני הוידאו ת/2 אשר תיעדו את האירוע ממצלמות שהיו במקום ועולה מהם תמונה לפיה הנאשם הינו הגורם הדומיננטי באירוע והוא נצפה כשהוא מפליא את מכותיו בחבריו. אמנם, אלה לא טמנו ידם בצלחת, ואולם דומה כי מהסרטונים מצטיירת תמונה לפיה הגורם המרכזי באירוע הינו הנאשם.

לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים:

רע"פ 8699/15 **אחמד אבוהאני נ' מדינת ישראל** (17.12.15), בו הורשע נאשם בעבירה של פציעה (שהעונש הקבוע בצידה עומד על שלוש שנות מאסר והיא קלה יותר מענייננו), בכך שפצע את המתלונן בראשו באמצעות חפץ חד, וזאת על רקע חוב כספי. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי, ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו;

עפ"ג (מרכז - לוד) 42992-03-18 **מדינת ישראל נ' ברכה** (29.4.19), בו הורשע הנאשם בעבירה של חבלה חמורה, בכך שהכה את המתלונן במכת אגרוף בפניו וסטר לו. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר על תנאי ופיצוי. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל, עונשו של הנאשם הוחמר לארבעה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות;

עפ"ג (ירושלים) 30409-02-18 **אזולאי נ' מ"י** (7.1.2019) בו אישר בית המשפט המחוזי את גזר דינו של בית משפט השלום אשר הטיל על הנאשם 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בגין הרשתות בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, איומים וחבלה חמורה כאשר החבלה החמורה נגרמה לשוטר עקב תנועה סיבובית לא נכונה או עיקום של היד כתוצאה ממאבק בינו לבין הנאשם;

עפ"ג 21185-12-18 (חיפה) **אמיר סעד נ' מדינת ישראל** (3.1.19), בו הורשע הנאשם בעבירה של חבלה חמורה. על רקע ויכוח בינו לבין המתלונן הכה הנאשם את המתלונן במכת אגרוף לפניו. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן חבלות עמוד 4

שהצריכו התערבות ניתוחית והוא אושפז בבית החולים. על הנאשם הוטל עונש של 3 חודשי מאסר בעבודות שירות ופיצוי;

ע"פ (מרכז - לוד) 47734-01-17 **שרעבי נ' מדינת ישראל** (16.5.17), בו הורשע נאשם בעבירה של חבלה חמורה, בכך שהכה בפניו של המתלונן וגרם לשבר באפו. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים, בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי. ערעור הנאשם נדחה;

עפ"ג (מרכז - לוד) **דירדה נ' מ"י** (21.2.2012) - המערער הורשע בעבירות חבלה חמורה ותקיפה חבלנית בכך שתוך כדי צריכת אלכוהול הכה במתלונן, על רקע סתמי, מכת אגרוף חזקה בחלק השמאלי של פניו וגרם בכך לאישפוזו של המתלונן במחלקת טיפול נמרץ כשהוא מורדם ומונשם, למשך 5 ימים. לאחר אירוע זה, הכה המערער מתלונן אחר במכת אגרוף חזקה, ובעט בו באיזור ביטנו וגרם לו לכאבים חזקים, ולאחר מכן היכה גם שניים אחרים - שוב על רקע סתמי. בית משפט השלום הטיל על הנאשם 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ובית המשפט המחוזי התערב בגזר דין זה והפחית אותו ל - 6 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, וזאת בעיקר על רקע קירבתו של הנאשם לקטינות, היעדר עבר פלילי, וטיפול שיקומי משמעותי אשר הנאשם עובר.

נוכח כל האמור סבורני כי מתחם העונש ההולם את העבירה, בנסיבות העניין, עומד על מתחם ענישה של 6-18 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

הנאשם בן 34 ולחובתו עבר פלילי משנת 2006 בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. לזכותו עומדת העובדה כי נטל אחריות בבית המשפט על מעשיו וחסך זמן שיפוטי ואת עדויותיהם של האחרים כנגדו. כמו כן, אין ספק שלנאשם מהלך חיים שאינו פשוט, בלשון המעטה, ולמהלך חייו זה יש השלכה לענין התמודדותו האישית והנפשית עם החיים ועם החברה. ואולם איני סבור כי לנסיבות חייו, קשות ככל שתהיינה, היתה השפעה על ביצוע העבירה. כמו כן, התרשמתי כי הנאשם אכן נוטל אחריות מוסרית על מעשיו ואולם הוא מתקשה בהירתמות לתהליכי שיקום אשר יקטינו את הסיכון להישנות מעשי אלימות הנשקף ממנו, וזאת בין היתר עקב מורכבות עברו האישי.

כמו כן איני נותן לחלוף הזמן משקל כל שהוא שכן כתב האיטום הוגש בסמוך לקרות האירוע ועיקר הזמן שחלף מאז שהנאשם הודה בכתב האיטום המתוקן חלף אך ורק עקב הניסיון לרתום את הנאשם להליך שיקום משמעותי, ניסיון שצלח רק באופן חלקי ועם שיתוף פעולה חלקי של הנאשם.

זאת ועוד, לקחתי בחשבון את העובדה כי למרות הרקע המצוקתי והאישי הקשים של הנאשם, הרי שלמעשה זוהי ההסתבכות המשמעותית הראשונה שלו בפלילים, מאז שהפך לבגיר, ויש לשקול גם את העובדה כי אם ישלח לתקופת מאסר בפועל, הרי שזו תהיה הפעם הראשונה בחייו מאחורי סורג ובריח.

גזירת העונש ההולם

גזירת העונש ההולם לנאשם בנסיבות עניין זה הינה קשה. מחד, לא ניתן להקל ראש במעשיו של הנאשם ובעבירות שעבר שלצד החמורה שבהן קבע המחוקק עונש מאסר חמור של 7 שנות מאסר. משקל מיוחד יש לעובדה כי נגרמו לקורבנות נזקים של ממש, ולחמת הזעם בה ניצפה הנאשם בזמן האירוע.

מאידך, יש להביא בחשבון את מורכבות נפשו של הנאשם ועברו האישי, כמו גם היעדר הסתבכות משמעותית בפלילים עד לאירוע זה וזאת על אף אורח חייו השולי (לציין כי בתסקירי המבחן מיום 16.4.2019 פורט שהוא מתגורר בגפו בקרוואן על חוף הים), והבלתי יציב - הן ברמה התעסוקתית והן ברמה האישית, כעולה מהתסקירים, נטילת האחריות אשר לצידה יכולת חלקית בלבד להירתם להליך שיקומי, ככל הנראה כתוצאה מהמורכבות האישית שלו, והעובדה שהאירוע אירע כאשר הוא והנאשם 2 - שהינו הקורבן המשמעותי - היו שתויים.

נוכח העובדה כי המדובר באירוע אחד החלטתי להטיל על הנאשם עונש אחד בגין העבירות בהם הורשע. כמו כן החלטתי - לא בלא היסוס - שלא למצות את הדין עם הנאשם.

לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודת שירות, אשר ירוצו, בהתאם להמלצת הממונה על עבודות שירות, בבית אבות משען, ברח' ביאליק 33 חולון. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 29.1.2020 בפני הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז המרכז של שב"ס בכלא רמלה. הנאשם מוזהר כי עליו לבצע את עבודות השירות כסידרן וכהלכתן שאם לא כן ניתן יהיה להפקיען ותחת זאת ירצה עונש מאסר ממש.

2. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שמשך 3 שנים מהיום הנאשם לא יעבור עבירת אלימות, למעט עבירת איומים או עבירת תגרה במקום ציבורי.

3. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שמשך 3 שנים מהיום הנאשם לא יעבור עבירת איומים או עבירת תגרה במקום ציבורי.

4. פיצוי לקורבנות - יוסי והנאשם 2 - בסך של 1,000 ₪ לכל אחד. הנאשם יפקיד את הפיצוי בקופת בית המשפט עד ליום 11.1.2020.

ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות שירות, וכן לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ג כסלו תש"פ, 11 דצמבר 2019, בנוכחות הנאשם, ב"כ וב"כ המאשימה.